

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 września 1974 r.

w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego i prowadzenia ewidencji ludności.

Na podstawie art. 52 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Obowiązek meldunkowy polegający na zameldowaniu i wymeldowaniu się z miejsca pobytu stałego lub czasowego wykonuje się przez zgłoszenie danych wymaganych rozporządzeniem, w terminach określonych w ustawie o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

2. Zgłoszenia danych wymaganych do zameldowania i wymeldowania dokonuje się na formularzach meldunkowych, chyba że przepisy rozporządzenia stanowią inaczej.

§ 2. Za osobę niepełnoletnią obowiązek meldunkowy wykonuje jej przedstawiciel ustawowy lub inna osoba sprawująca nad nią faktyczną opiekę w miejscu ich wspólnego pobytu.

§ 3. 1. Zameldowanie na pobyt stały lub czasowy następuje pod oznaczonym adresem.

2. Adres określa się przez podanie:

- 1) w miastach — nazwy miasta, ulicy, numeru domu i lokalu (pomieszczenia), a ponadto:
 - a) w miastach podzielonych na dzielnice — nazwy dzielnicy,
 - b) w miastach nie stanowiących powiatu — nazwy powiatu,
- 2) we wsiach — nazwy miejscowości, numeru domu i lokalu (pomieszczenia), nazwy gminy i powiatu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zameldowania osób przebywających stale lub czasowo na statku morskim lub żeglugi śródlądowej albo w innych ruchomych urządzeniach mieszkalnych (pomieszczeniach).

§ 4. 1. Zmiana adresu pobytu stałego lub czasowego w tej samej miejscowości powoduje obowiązek zameldowania się we właściwym urzędzie miejskim, urzędzie miasta i powiatu, urzędzie dzielnicowym, urzędzie gminy lub urzędzie miasta i gminy.

2. Zmiana pobytu czasowego na stały, choćby w tej samej miejscowości i pod tym samym adresem, powoduje obowiązek zameldowania się na pobyt stały.

§ 5. Właściciel lub najemca lokalu stwierdza podpisem na formularzu meldunkowym określonego wzoru fakt pobytu lub opuszczenia lokalu przez osobę obowiązaną do zameldowania lub wymeldowania się. W razie braku takiego stwierdzenia urząd przyjmujący zgłoszenie dokonuje ustaleń potwierdzających pobyt osoby podlegającej obowiązkowi meldunkowemu.

§ 6. Zwalnia się od obowiązku zameldowania na pobyt czasowy:

- 1) dzieci do lat 7 — na okres nie przekraczający 2 miesięcy,
- 2) rodziców przybywających do swych dzieci i dziadków do wnuków — na okres nie przekraczający 30 dni.

Rozdział 2

Zameldowanie.

§ 7. 1. Przy zameldowaniu się na pobyt stały należy zgłosić następujące dane:

- 1) nazwisko (dla kobiet nazwisko rodowe i z poprzedniego małżeństwa) i imię (imiona),
- 2) imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) stan cywilny,
- 5) imię i nazwisko małżonka,
- 6) nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia dzieci do lat 18 i osób znajdujących się pod prawną lub faktyczną opieką, podlegających zameldowaniu i nie posiadających tymczasowych dowodów osobistych lub tymczasowych zaświadczeń tożsamości,
- 7) adres nowego miejsca pobytu stałego,
- 8) datę przybycia na pobyt stały,
- 9) nazwisko i imię właściciela lub najemcy lokalu, w którym ma nastąpić zameldowanie,
- 10) adres poprzedniego miejsca pobytu stałego,
- 11) wykształcenie i zawód wyuczony,
- 12) miejsce pracy i zawód wykonywany,
- 13) obowiązek wojskowy (podlega — nie podlega), stopień wojskowy, nazwę i numer wojskowego dokumentu osobistego ze wskazaniem właściwego sztabu wojskowego, w którego ewidencji aktualnie pozostaje, lub potwierdzenie o zgłoszeniu się do rejestracji przedpoborowych,
- 14) oznaczenie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. Dane wymienione w ust. 1 zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie pobytu stałego”.

§ 8. 1. Przy zameldowaniu się na pobyt stały należy przedstawić potwierdzenie wymeldowania się z poprzedniego miejsca pobytu stałego. Do czasu przedstawienia potwierdzenia wymeldowania osoba zgłaszająca pobyt może być zameldowana tylko na pobyt czasowy.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania, gdy przybywający z zagranicy obywatel polski po raz pierwszy zgłasza miejsce pobytu stałego na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 9. Zameldowania się na pobyt stały na statku żeglugi śródlądowej można dokonać za pośrednictwem kierownika przedsiębiorstwa żeglugowego, zatrudniającego członka załogi, lub upoważnionego pracownika tego przedsiębiorstwa.

§ 10. Zameldowania na pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy dokonuje się ustnie, podając datę przybycia, zamierzony czas trwania pobytu i przedstawiając dokument stwierdzający tożsamość lub inny dokument, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

§ 11. Przy zameldowaniu się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące należy zgłosić dane wymienione w § 7 ust. 1 oraz podać zamierzony czas trwania pobytu i okoliczności uzasadniające ten pobyt. Dane te zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie pobytu czasowego ponad 2 miesiące”.

§ 12. 1. Zameldowania na pobyt czasowy w zakładach określonych w art. 18 oraz w zakładach udzielających pomieszczeń w związku z pracą, nauką lub opieką społeczną dokonuje się ustnie u kierownika zakładu lub upoważnionego pracownika, podając datę przybycia, zamierzony czas trwania pobytu oraz przedstawiając dokument stwierdzający tożsamość lub inny dokument, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

2. Pracownik przyjmujący zgłoszenie wpisuje do książki zameldowań następujące dane:

- 1) nazwisko i imię (imiona),
- 2) imiona rodziców,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) adres miejsca pobytu stałego,
- 5) datę przybycia i zamierzony czas trwania pobytu,
- 6) oznaczenie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Przyjmujący zgłoszenie potwierdza wpisane dane podpisem w książce.

3. Jeżeli zamierzony pobyt czasowy ma trwać dłużej niż 2 miesiące, zgłoszenia tego pobytu dokonuje się w sposób określony w § 11.

§ 13. 1. Zameldowania na pobyt czasowy w zakładzie udzielającym pomieszczenia w związku z leczeniem dokonuje się ustnie u kierownika zakładu lub upoważnionego pracownika, przedstawiając dokument stwierdzający tożsamość lub inny dokument, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

2. Przepis § 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Zameldowania na pobyt czasowy na statku morskim lub w ruchomym urządzeniu mieszkalnym osób, o których mowa w art. 7 ust. 2, można dokonać za pośrednictwem kierownika zakładu pracy zatrudniającego te osoby lub innego upoważnionego pracownika.

2. Przepisy § 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 15. 1. Osoby określone w art. 19 ust. 1 i 2 zameldowania się dokonują ustnie, podając datę przybycia i zamierzony czas trwania pobytu oraz przedstawiając dokument stwierdzający tożsamość lub inny dokument, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

2. Przyjmujący zgłoszenie wpisuje do książki zameldowań następujące dane:

- 1) nazwisko i imię (imiona),
- 2) imiona rodziców,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) adres miejsca pobytu stałego,
- 5) adres miejsca pobytu czasowego,
- 6) datę przybycia i zamierzony czas trwania pobytu,
- 7) oznaczenie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Przyjmujący zgłoszenie potwierdza wpisane dane podpisem w książce.

§ 16. Przy zameldowaniu uczestników wycieczki określonej w art. 20 kierownik wycieczki przedstawia listę zawierającą następujące dane uczestników: nazwiska i imiona, daty urodzenia, adresy miejsca stałego pobytu oraz oznaczenia dokumentów stwierdzających tożsamość.

§ 17. Osoby dopełniające obowiązku zameldowania się na pobyt czasowy mogą na swój wniosek otrzymać potwierdzenie zameldowania.

Rozdział 3

Wymeldowanie.

§ 18. 1. Przy wymeldowaniu się z dotychczasowego miejsca pobytu stałego należy zgłosić następujące dane:

- 1) nazwisko (dla kobiet nazwisko rodowe i z poprzedniego małżeństwa) i imię (imiona),
- 2) imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia dzieci do lat 18 i osób znajdujących się pod prawną lub faktyczną opieką, podlegających wymeldowaniu i nie posiadających tymczasowych dowodów osobistych lub tymczasowych zaświadczeń tożsamości,
- 5) adres dotychczasowego miejsca pobytu stałego,
- 6) datę opuszczenia miejsca pobytu stałego,
- 7) adres nowego miejsca pobytu stałego,
- 8) obowiązek wojskowy (podlega — nie podlega), stopień wojskowy, nazwę i numer wojskowego dokumentu osobistego ze wskazaniem właściwego sztabu wojskowego, w którego ewidencji aktualnie pozostaje, lub potwierdzenie o zgłoszeniu się do rejestracji przedpoborowych,
- 9) oznaczenie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. Dane wymienione w ust. 1 zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie wymeldowania z miejsca pobytu stałego”.

§ 19. Wymeldowania z miejsca pobytu czasowego trwającego do 2 miesięcy, przed upływem okresu zgłoszonego przy zameldowaniu, dokonuje się ustnie.

§ 20. Przy wymeldowaniu się z miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, przed upływem okresu zgłoszonego przy zameldowaniu, należy zgłosić dane wymienione w § 18 ust. 1. Dane te zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie wymeldowania z miejsca pobytu czasowego ponad 2 miesiące”.

§ 21. 1. Przy zgłoszeniu wyjazdu za granicę na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące podaje się następujące dane:

- 1) nazwisko (dla kobiet nazwisko rodowe i z poprzedniego małżeństwa) i imię (imiona),
- 2) datę i miejsce urodzenia,
- 3) adres miejsca pobytu stałego,
- 4) datę wyjazdu i adres zamierzonego miejsca pobytu czasowego,
- 5) nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia dzieci do lat 18 oraz osób znajdujących się pod prawną lub faktyczną opieką, wspólnie wyjeżdżających i nie posiadających tymczasowych dowodów osobistych lub tymczasowych zaświadczeń tożsamości,

- 6) obowiązek wojskowy (podlega — nie podlega), stopień wojskowy, nazwę i numer wojskowego dokumentu osobistego ze wskazaniem właściwego sztabu wojskowego, w którego ewidencji aktualnie pozostaje, lub potwierdzenie o zgłoszeniu się do rejestracji przedporobowych,
- 7) oznaczenie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie wyjazdu za granicę na pobyt czasowy ponad 2 miesiące”.

3. Zgłoszenia powrotu dokonuje się ustnie.

§ 22. Przy wymeldowaniu przepisy § 9, 12, 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Wykonywanie obowiązku meldunkowego przez cudzoziemców.

§ 23. Przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego przez cudzoziemców stosuje się przepisy rozporządzenia ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozdziału.

§ 24. 1. Przy zameldowaniu się na pobyt stały cudzoziemiec zgłasza dane określone w § 7 ust. 1 pkt 1—12 i 14, podaje swoje obywatelstwo oraz przedstawia kartę pobytu stałego cudzoziemca i potwierdzenie zameldowania na pobyt czasowy.

2. Zameldowanie na pobyt stały następuje w miejscowości określonej w karcie pobytu stałego cudzoziemca.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie pobytu stałego”.

§ 25. 1. Przy zameldowaniu się na pobyt czasowy cudzoziemiec zgłasza następujące dane:

- 1) nazwisko i imię (imiona),
- 2) datę, miejsce i kraj urodzenia,
- 3) obywatelstwo,
- 4) nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia dzieci do lat 18, podlegające zameldowaniu,
- 5) datę przekroczenia granicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 6) adres miejsca pobytu czasowego i zamierzony czas trwania pobytu,
- 7) datę i cel przybycia do danej miejscowości (nazwa instytucji, do której przybywa),
- 8) oznaczenie dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Dane wymienione w ust. 1 zgłasza się przez wypełnienie formularza „Zgłoszenie pobytu czasowego cudzoziemca”.

§ 26. 1. Zameldowania na pobyt czasowy w zakładach hotelarskich, w zakładach udzielających pomieszczenia w związku z leczeniem lub wypoczynkiem cudzoziemiec dokonuje u kierownika zakładu lub upoważnionego pracownika, przedstawiając dokument uprawniający do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz zgłaszając dane, o których mowa w § 25 ust. 1.

2. Kierownik lub pracownik zakładu wypełnia na podstawie zgłoszonych danych i przedstawionych dokumentów formularz „Zgłoszenie pobytu czasowego cudzoziemca”.

Formularz podpisuje cudzoziemiec oraz osoba przyjmująca zgłoszenie.

3. W stosunku do cudzoziemców przebywających w zakładach, o których mowa w ust. 1, może być w okresie wzmożonego ruchu turystycznego stosowany sposób zameldowania określony w § 12.

§ 27. Zameldowania uczestników wycieczki dokonuje się na podstawie paszportów lub innych dokumentów uprawniających do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo na podstawie polskiej wizy zbiorowej.

§ 28. Przy wymeldowaniu się z miejsca pobytu stałego cudzoziemiec zgłasza dane określone w § 18 ust. 1 pkt 1—7 i 9 oraz podaje swoje obywatelstwo i przedstawia dokument uprawniający do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dane te zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie wymeldowania z pobytu stałego”.

§ 29. 1. Przy wymeldowaniu się z miejsca pobytu czasowego przed upływem okresu zgłoszonego przy zameldowaniu cudzoziemiec zgłasza dane, o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 1—7 i 9, oraz podaje swoje obywatelstwo i przedstawia dokument uprawniający do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dane te zgłasza się przez wypełnienie i podpisanie formularza „Zgłoszenie wymeldowania cudzoziemca”.

2. Wymeldowania z zakładów, o których mowa w § 26, cudzoziemiec dokonuje ustnie, przedstawiając dokument uprawniający do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 30. Do cudzoziemców nie mają zastosowania przepisy § 6, 10, 12, 15 i 16, z tym że przepis § 12 stosuje się w przypadkach, o których mowa w § 26 ust. 3.

Rozdział 5

Wykazy osób podlegających zameldowaniu.

§ 31. 1. Wykaz, o którym mowa w art. 32, powinien zawierać nazwę miejscowości (dzielnicy) i ulicy, numer domu, numer lokalu (oraz oznaczenie wszelkich innych pomieszczeń używanych na mieszkanie), jak również następujące dane:

- 1) nazwisko i imię oraz datę urodzenia,
- 2) datę przybycia,
- 3) datę opuszczenia lokalu (pomieszczenia).

2. Wykaz prowadzi się dla każdego domu, uwzględniając podział według lokali (pomieszczeń).

3. Dla domów stanowiących zwarty zespół i będących pod wspólnym zarządem jednego administratora lub właściciela można prowadzić jeden wykaz łączny z zachowaniem podziału wykazu według poszczególnych domów i lokali (pomieszczeń) w tych domach.

§ 32. Osoby prowadzące wykazy są obowiązane w porozumieniu z właściwym w sprawach meldunkowych urzędem dokonywać w wykazach na bieżąco wszelkich zmian wynikających z zameldowań i wymeldowań osób oraz zawiadamiać niezwłocznie ten urząd o niedokonaniu obowiązku meldunkowego przez osobę przebywającą w domu (pomieszczeniu).

Rozdział 6

Prowadzenie ewidencji ludności.

§ 33. 1. Urząd miejski, urząd miasta i powiatu, urząd dzielnicowy, urząd gminy oraz urząd miasta i gminy prowadzi rejestr stałych mieszkańców w formie kartoteki składającej się z indywidualnych kart osobowych mieszkańców.

2. Rejestr stałych mieszkańców w miastach prowadzi się w układzie terytorialnym, uwzględniając podział według ulic i nieruchomości oraz domów i lokali w tych domach.

3. Rejestr stałych mieszkańców gminy prowadzi się w układzie terytorialnym uwzględniając podział według wsi, domów, a także — jeśli zachodzi potrzeba — lokali w tych domach.

4. Jeżeli rejestr obejmuje mieszkańców miasta i gminy, prowadzi się go z zachowaniem zasad określonych w ust. 2 i 3.

5. Urząd miasta i powiatu prowadzi rejestr stałych mieszkańców tylko dla miasta.

§ 34. 1. Rejestr stałych mieszkańców obejmuje wszystkie osoby zameldowane na pobyt stały na danym terenie.

2. O zameldowaniu na pobyt stały zawiadamia się niezwłocznie urząd właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego.

3. W razie zmiany miejsca pobytu stałego urząd prowadzący rejestr przekazuje kartę osobową mieszkańca do urzędu właściwego ze względu na nowe miejsce pobytu stałego po otrzymaniu z tego urzędu zawiadomienia o zameldowaniu na pobyt stały. Zawiadomienie to włącza się do oddzielnego działu ewidencji, zwanego kartoteką byłych mieszkańców.

4. W razie wyjazdu osoby na stałe za granicę lub zgonu kartę osobową przenosi się do kartoteki byłych mieszkańców.

5. Jeżeli osoba zameldowana na pobyt stały w danej miejscowości przebywa stałe poza tą miejscowością, a jej miejsce pobytu nie jest znane, kartę osobową przenosi się po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego do oddzielnego działu ewidencji zwanego kartoteką przejściową.

§ 35. 1. Na karcie osobowej mieszkańca dokonuje się na bieżąco zmian danych w niej zawartych na podstawie zgłoszeń zameldowania lub wymeldowania oraz nadsyłanych zawiadomień o zmianach tych danych (o zmianie stanu cywilnego, imienia lub nazwiska, obywatelstwa, dokumentu stwierdzającego tożsamość, numeru ewidencyjnego), a także na podstawie ustaleń poczynionych przez urząd prowadzący rejestr stałych mieszkańców.

2. O dokonaniu zmian w zakresie stanu cywilnego, imion i nazwisk, obywatelstwa lub dokumentu stwierdzającego tożsamość zawiadamia się niezwłocznie urzędy prowadzące rejestr stałych mieszkańców w celu dokonania przez te urzędy zmian na kartach osobowych mieszkańców.

§ 36. 1. Urzędy, o których mowa w § 33, prowadzą odrębną ewidencję osób zameldowanych na pobyt czasowy.

2. Ewidencję osób zameldowanych na pobyt czasowy prowadzi się w formie kartoteki lub skorowidza pobytu czasowego.

3. O zameldowaniu na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące zawiadamia się niezwłocznie urząd właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego.

§ 37. 1. Urząd powiatowy, urząd miasta i powiatu, urząd miejski miasta stancującego powiat i urząd miasta wyłączonego z województwa prowadzi w układzie alfabetycznym kartotekę ewidencyjno-adresową:

- 1) osób zameldowanych na pobyt stały,
- 2) osób zameldowanych na pobyt czasowy,
- 3) cudzoziemców zameldowanych na pobyt stały.

2. Kartotekę ewidencyjno-adresową prowadzi się na podstawie zgłoszeń nadsyłanych przez urzędy przyjmujące zgłoszenia meldunkowe.

3. W kartotece ewidencyjno-adresowej w odniesieniu do osób zameldowanych na pobyt stały ewidencjonuje się fakt wydania dokumentu stwierdzającego tożsamość.

§ 38. 1. Kartotekę ewidencyjno-adresową dla obszaru całego kraju prowadzi Centralne Biuro Adresowe.

2. Urzędy określone w § 33 zawiadamiają Centralne Biuro Adresowe o zameldowaniu na pobyt stały i czasowy trwający ponad 2 miesiące, o wymeldowaniu z miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące przed upływem okresu zgłoszonego przy zameldowaniu, o zmianie imienia lub nazwiska, o zmianie stanu cywilnego, zmianie obywatelstwa, o wyjeździe na pobyt stały za granicę oraz o zgonie osoby.

Rozdział 7

Udzielanie informacji adresowych.

§ 39. 1. Informacji o adresie osoby zamieszkałej w kraju udzielają na podstawie prowadzonej ewidencji w odniesieniu do:

- 1) terenu powiatu, miasta i powiatu, miasta stanowiącego powiat lub miasta wyłączonego z województwa — właściwy dla tego obszaru urząd, za pośrednictwem poczty lub bezpośrednio,
- 2) całego kraju — Centralne Biuro Adresowe za pośrednictwem poczty.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może określić osoby, o których adresie będą informowane wyłącznie instytucje państwowe.

3. Informacji adresowych dla polskich urzędów konsularnych i dla urzędów konsularnych państw obcych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej udziela Centralne Biuro Adresowe.

§ 40. Ubiegający się o informację adresową powinien wypełnić odpowiedni formularz oraz uiścić opłatę skarbową.

Rozdział 8

Przepisy końcowe.

§ 41. Powołane w rozporządzeniu:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85),
- 2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk